

Práce se zabývá tématem pírských kultů, tedy kultů súfijských světců, s důrazem na postavu Satjapíra. Poukazuje především na to, jak se tento fenomén projevoval v bengálském prostředí, kde se tito světci významně podíleli na šíření islámu. Historičtí i legendární pírové v Bengálsku částečně splývali s kulty místních ochranných božstev. Příkladem splývání obou tradic je božstvo Satjapír. V práci se zaměříme na jeho oslavné texty, tzv. pály, jejichž autorem měl být básník Kabi Karna. Texty se pokusím charakterizovat nejen po stránce náboženské, ale i literární a kulturní. První část práce shrnuje dostupnou sekundární literaturu k tématu. Zbylé dvě části vycházejí ze studia bengálských textů obsažených v knize B. Pándy Pls of r Kavi Kara. Na závěr práce je zařazen úplný český překlad jednoho z textů.